

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 753

Ἔτος ΔΓ'.

Αὐγούστος 1978 (Π. Ο. Η.)

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 5.—

Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Αθήναι Τ. 147 Τηλ 3628280

Διδαυτιὰ δέματα

ΔΙΩΓΜΟΙ ΠΟΥ ΑΝΥΨΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΕΝΔΥΝΑΜΩΝΟΥΝ

Τὸ γεροντάκι ἦταν πολὺ σκεπτικὸ καὶ μελαγχολικὸ μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία. Καθίσσαμε νὰ πάρωμε καφέ στὸ ἀρχονταρίκι τοῦ Ναοῦ καὶ κουνώντας κάπως ἀπαισιόδοξα τὸ κεφάλι του μᾶς λέγει.. «Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιατί δὲν μποροῦν εὐκόλα νὰ ταξιδεύουν ὅπου κι' ἂν θέλουν οἱ δικοί μας Ἀρχιερεῖς!... Καὶ ὑψώνοντας σὲ ὑψηλὸ τόνον τὴν φωνὴν του πρόσθεσε...» Ἐμεῖς οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, οὔτε κομμουνισταί, οὔτε χιλιασταί, οὔτε προτεστάνται, οὔτε ἄλλης μορφῆς αἰρετικοὶ εἴμαστε! Καὶ ὁμως ἐνῶ ὅλοι τοῦτο δῶ, μποροῦν νὰ μπαينوθαίνουν στὴν Πατρίδα μας καὶ πολλάκις πολλὰ κακὰ νὰ τῆς κάμουν, ἐμεῖς βλέπομε μὲ πίκρα, οἱ Δεσποτάδες μας, νὰ εἶναι περιφρονημένοι καὶ διωκόμενοι ἀπὸ τοὺς μεγάλους καὶ ἰσχυροὺς καὶ νὰ μὴ μποροῦν νὰ κινηθοῦν ἐλεύθερα». Καὶ τελείωσε μὲ ἕνα ἔντονον συγκινητικὸ παράπονον.. «Θεέ μου, ἕως πότε ἐμεῖς θὰ εἴμαστε οἱ

διωκόμενοι καὶ περιφρονημένοι! Ἐμεῖς ποὺ κρατᾶμε τὶς ἐντολές Σου τὶς Θείες καὶ ἀγωνιζόμεστε, νὰ μὴν προστεθῇ οὔτε ἓνα «ἰῶτα» σὲ ἐκεῖνα ποὺ μᾶς παρέδωκαν οἱ Ἅγιοι Θεοφόροι Πατέρες μας».....

Στὰ πονεμένα λόγια τοῦ καλοῦ γεροντάκου ποὺ τὰ ἄκουσαν ὅσοι ἦταν μέσα στὸ ἀρχονταρίκι γιὰ καφέ, ἀπήντησε ὕστερα ἀπὸ μιὰ σιγὴ λίγων λεπτῶν, ὁ μοναχὸς, ποὺ ἔψαλε στὸ ψαλτήρι τοῦ Ναοῦ. Ἡ φωνὴ του ἦταν ἀργή, λὲς καὶ ἔβγαине βαθεῖα ἀπὸ τὸ ἱερὸν ἄδυτο τῆς ψυχῆς του. «Γέροντα, -τοῦ λέγει ὁ μοναχός- «Οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται» "Οἱ ὅσοι ἄκουσαν τὰ λόγια αὐτὰ ποὺ κάποτε ἔγραψεν στὸν μαθητὴν του Τιμόθεον ὁ Μέγας Παῦλος, κούνησαν καταφατικὰ τὸ κεφάλι καὶ εἶπαν.. «Σωστά, σωστά, ἔτσι εἶναι ὅσοι θέλουν νὰ ζοῦν μὲ τὸν Χριστὸν καὶ γιὰ τὸν Χριστὸν θὰ διώκονται ἀπὸ τὴν

κακία τοῦ ἀμαρτωλοῦ κόσμου....

Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη καὶ πικρὴ ἀλήθεια! Ὅσοι θὰ θαδίσουν σύμφωνα μὲ τὰ διδάγματα τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου στὴν ζωὴν αὐτὴν, σύμφωνα μὲ τὰ κελεύσματα τοῦ Θεοῦ Νόμου καὶ τὶς ὑπαγορεύσεις τῆς καθαρῆς συνειδήσεως των, αὐτοὶ θὰ γίνουν στόχος τῆς ἀνθρωπίνης κακότητος καὶ εὐτελείας καὶ θὰ κτυπηθοῦν ἀπὸ μύρια κακά καὶ θὰ παραμερίζονται. Ἀκόμη θὰ διώκονται ἀπὸ τοὺς «πονηροὺς καὶ γόητας» τῆς ζωῆς ποῦ θὰ προκόπτουν συνεχῶς καὶ θὰ κατακτούν αὐτοὶ μὲ ἐπιτηδεϊότητα τὰ ἀξιώματα καὶ τὶς θέσεις μὲ σὰς τὴν κοινωनीαν καὶ μάλιστα δυσανάλογες μὲ τὸ λιλιπούτειον ἥθικόν τους ἀνάστημα. Εἶναι μία πικρὴ ἐμπειρία τῆς ζωῆς μας! Διωγμοὶ καὶ μάστιγες εἶναι τὰ κέρδη τώρα καὶ δύο χιλιάδες χρόνια Χριστιανικοῦ θίου, ὅλων ἐκείνων ποῦ ζοῦν τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν. Καὶ παρατηροῦμεν μέσα στὴν κοινωνία ποῦ καλύπτει πολλὰ μυστήρια καὶ ἀνεξήγητα γεγονότα, νὰ ἀνέρχονται πονηροὶ καὶ διεφθαρμένοι πολλοί.

Μπροστὰ στὸ φοβερόν διλήμμα οἱ ἄνθρωποι καὶ πρὸ πάντων οἱ ἐνάρετοι πιστοὶ ποῦ «πειράζονται» ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάστασιν, στέκουν διστακτικοὶ καὶ ταλαντεύονται στὴν ἐκλογὴν τοῦ δρόμου τῆς ζωῆς. Καὶ τοῦτο γιατί εἶναι ἀδύνατη ἡ ἀνθρωπίνη φύσις καὶ τὰ δελεάσματα εἶναι πολλὰ, ποικίλα καὶ ἔντονα, ὅπως τοῦτο συνέβη, κατὰ τὴν μυθολογίαν καὶ μὲ τὸν Ἡρακλῆ ὅταν στεκόνταν στὸ σταυδρόμι τῆς ζωῆς του.

Μὰ καὶ πόσοι καὶ πόσοι ἄνθρωποι δὲν στάθηκαν στὸ ἴδιο αὐτὸ σταυροδρόμι τῆς ζωῆς των καὶ διερωτήθη καν. «Ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν θίον τράποιμι τὴν δι' ἀρετῆς ἢ τὴν διὰ κακίας;». Πρέπει νὰ κρῦθῃ πολὺν Χριστὸν ἢ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ εἶναι γραντένια ἡ πίστις του, γιὰ νὰ διαλέξῃ τὸν δακρύβρεκτον δρόμον τῶν κατατρεγμῶν, τῶν διωγμῶν, τῶν περιφρονησέων, τῶν παραγνωρίσεων καὶ τῶν πολεμουμένων.

Γιατὶ αὐτὸς ὁ δρόμος τῶν ἐναρέτων, τῶν καλῶν καὶ πιστῶν τοῦ Χριστοῦ μας, εἶναι «στενὴ πύλη καὶ τεθλιμμένη ὁδός». Καὶ μόνον «Οἱ κακοὶ οἱ πλανῶντες καὶ πλανώμενοι, ρίχνονται στὸν κατήφορον τῆς ἀπωλείας καὶ τοῦ ὀλέθρου, π σ ὕ ν ο μ ῖ ζ ε τ α ἰ ἀ π ὁ α ὗ τ ο ὗ ς δ ρ ὁ μ ο ς εὐτυχίας καὶ ἐπιτυχίας. Καὶ, δὲν ἄργει νὰ προβάλλῃ ἡ πραγματικότης καὶ νὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ ἀληθινὴ μορφή, περὶ τῆς ὁποίας ὁ Θεὸς Παῦλος ἐπεσήμανεν τὴν ἐπὶ τὰ χεῖρα προκοπὴν αὐτῶν.. «Πονηροὶ καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον πλανῶντες καὶ πλανώμενοι».

Πρέπει ὅμως νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ Θεὸς Παῦλος ἐνῶ ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά τονίζει τὴν «προκοπὴν» τῶν πλανῶντων καὶ πλανωμένων, ποῦ καταλήγει ὁπωσδήποτε στὴν τραγικὴν των πτώσιν, ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν, τονίζει τὸν «διωγμὸν» τῶν θελόντων ζῆν εὐσεβῶς! Καὶ τονίζει «ΔΙΩΧΘΗΣΟΝΤΑΙ» καὶ ὅχι ἐξολοθρευθῆσονται, ἢ, συντριβῆσονται ἢ, «ἀφονισθῆσονται». Γιατὶ ἄλλο νὰ σὲ διώκουν καὶ ἄλλο νὰ σὲ συντρίβουν. Γιατὶ ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου ἀνὰ τοὺς αἰῶνας μᾶς πληροφορεῖ πῶς μπορεῖ ἓνας ἄνθρωπος νὰ διώκεται ἀλλὰ δὲν χάνεται, δὲν συντρίβεται, ἀλλὰ ἀπεναντίας

μεγαλύνεται, ἡρωποιεῖται, δοξάζεται, χωρὶς νὰ ὑφίσταται καμμία ἠθικὴν μείωσιν. Ἐνῶ μπορεῖ νὰ συντριβῇ κανεὶς χωρὶς νὰ διωχθῇ μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὴν «εὐπερίστατον ἀμαρτίαν».

Γιατὶ λοιπὸν νὰ μὴν δεχθῇ κανεὶς τοὺς διωγμοὺς γιὰ τὸν Χριστόν;

Ἀφοῦ αὐτοὶ τὸν ἐξυψώνουν, τὸν ἐξαγνίζουν τοῦ σφυριλατοῦν τὶς ὠραιότερες ἀρετὲς καὶ τοῦ χαρίζουν τὴν μακαριότητα καὶ τὴν χαρὰν τοῦ ἐν Χριστῷ καὶ δια τὸν Χριστόν διωγμοῦ. Ὡ! Πόσον δυνατὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ μακαρισμὸς ποῦ ἀκούσθηκε ἀπὸ τὸν ὑψιπέτεστον ἄμβωνα τοῦ κόσμου! «Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Ναί! τοὺς ἀνήκει ἡ δόξα τῆς Οὐρανίου Βασιλείας, ἀλλὰ καὶ ἡ ΧΑΡΑ Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ «ἄρῃ ἀπ' αὐτῶν». Πόσῃν χαρὰν ἐνοιθε καὶ ὑπερήφανα ὡμολογοῦσε ὁ Θεοδρόμος ἐκεῖνος Ἀγγελος καὶ κῆρυξ τῶν σωστικῶν ἐκείνων τεσσάρων παγκοσμίων πορειῶν καὶ μὲ συγκίνησιν ἐτόνιζεν «Ὡς πλᾶνοι, καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγνωσόμενοι, ὡς ἀποθησκοιντες καὶ ἰδοῦ, ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι, αἰεὶ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ τὰ πάντα κατέχοντες».

Μπορεῖ λοιπὸν, σὰν ἀγωνιστὰς τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος νὰ ὑφιστάμεθα διωγμοὺς, κατατρεγμοὺς, παραγνωρίσεις καὶ πολλὰ ἄλλα κακά, ἀλλὰ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ πῶς καθὲν διωγμὸς ὑπὲρ Χριστοῦ ἔχει σὰν φυσικὸ ἐπακολουθῆμα τὸν «συνδοξασμὸν», τὸν ὁποῖον γεύεται ἐκεῖνος ὅστις σὲ ὅλην τὴν ζωὴν γενναῖα καὶ ἡρωικὰ θὰ κρατήσῃ τὸ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πάν ὄνομα, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅστις ἐνισχύει καὶ ἐνδυναμῶνει τοὺς «θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν».

ΓΝΩΜΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

Οἱ διωγμοὶ γιὰ τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθεια εἶναι πάντα στέφανοι καὶ κοσμήματα γι' ἐκεῖνον ποῦ τοὺς ὑφίσταται γενναῖα καὶ καρτερικὰ καὶ πάντα στὸ τέλος προσφέρουν σ' αὐτὸν δόξαν καὶ τὸν ἔπαινον». Ι. Χρυσόστομος.

Β) «Μακάριοι ὅσοι ἐλυπήθησαν ἐπὶ πάσαις ταῖς μάστιγί σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ χαρήσονται θεασάμενοι πᾶσαν δόξαν σου καὶ εὐφρανθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα. (Τωβ.12,14).

Γ) «Υἱέ μου! Μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται». (Παρμ. 3,12).

Δ) Κρατήσου καλὰ ὅταν ἡ θάλασσα τῆς ζωῆς μαίνεται, κοντὰ στὸν ἐράχον τῆς ἀσφαλείας ποῦ εἶναι μόνον ὁ Χριστὸς». Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

ΥΠΟ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΑΡΙΟΛΗ

Ένα από τα πειο χαρακτηριστικά και τα πειο έντονα γνωρίσματα της εποχής μας, είναι χωρίς καμμία αμφιβολία ή παραμέλησις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ἀνθρώπου, πού ἔχει σάν ἀναπόφευκτη συνέπεια τήν πνευματικὴν ἐξαθλίωσιν τῆς προσωπικότητός του. Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους μᾶς ὅτι ἡ πρόοδος τῆς τεχνικῆς προσφέρει ἀφθονία καὶ ποικιλία ὕλικῶν μέσων, πού γίνονται προσιτὰ κάθε ἡμέρα καὶ σὲ εὐρύτερα κοινωνικά στρώματα. Εὐκολίες καὶ «ἀγαθὰ» ἡ τεχνολογία προσέφερε, ἀλλὰ καὶ διαρκῶς προσφέρει, καὶ ὅλοι ἐμεῖς ἐκόντες ἄκοντες τὰ δεχόμεθα ὅλα χωρὶς νὰ ἐνδιαφερόμεθα δυστυχῶς, οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον, χωρὶς νὰ ὑπολογίζωμεν ποῖον εἶναι καὶ πόσον εἶναι τὸ κακὸ πού τὰ συνοδεύει, διότι ὅσον ταχύτερα εἶναι ἡ ἐναλλαγὴ τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως μας, τόσοσιν δυσκολώτερον εἶναι νὰ ἀντιληφθῶμεν καὶ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ παραγόμενον ἀποτέλεσμα στὸν ἐσωτερικὸν ἀνθρώπον ἐκ τῆς «προόδου» ταύτης.

Τὸ πρὸ τῆς ἀτομικῆς θόμβας παρελθόν, θεωρεῖται πολὺ καθυστερημένον σύμφωνα μὲ τὰς ἀντιλήψεις τῶν σημερινῶν «προοδευτικῶν» καὶ ἡ ἐποχὴ τῶν γονέων μας πού ἐδρόσισαν κατὰ τὸ θέρος τὸ νερὸ εἰς αἰγινίτικα κανάτια, καὶ ἐπάγωναν τὸ καρπούζι μέσα στὸ νερὸ τοῦ πηγαδιοῦ, ἀνήκει εἰς τὴν «προϊστορίαν», Εἴμεθα σύμφωνοι, δὲν ἀντιλέγομεν ὅτι ἀπὸ ἀποφθεως καὶ μόνον συνθηκῶν διαβιώσεως, ὑγείας, καὶ συμμετοχῆς, συνεχῶς καὶ περισσώτερου κόσμου εἰς τὴν ὕλικὴν εὐημερίαν συνετελέσθη μεγάλη πρόοδος, καὶ δὴ εἰς τὰς τεχνικῶς προηγμένας χώρας τῆς Δύσεως, ἀλλ' ὅμως δὲν εἶναι ἀρκετὴ μόνον ἡ ὕλικὴ πρόοδος, ὅταν θάινουμεν ὀλοταχῶς σὲ πνευματικὴν κατὰπτωσιν, σὲ ἀποτελμάτωσιν, καὶ ἠθικὴν γύμνωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀνθρώπινον, χωρὶς ἐσωτερικὴν καλλιέργειαν, χωρὶς μορφὴν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸ πρέπει νὰ εἴμεθα κάπως σκεπτικοὶ ὅχι θέβαια ἀπὸ ἀπαισιοδοξίαν καὶ ῥομαντισμὸν, ἀλλὰ ἀπὸ ρεαλιστικὴν ἀντίληψιν ἐνώπιον τῆς ραγδαίας μεταβολῆς καὶ τῶν συνεπειῶν της, ἐνώπιον τῶν καταπληκτικῶν ἐπιτευγμάτων τῆς τεχνολογίας. Διαπιστώνεται κάθε στιγμὴ ὅτι σήμερον ὁ νοῦς, ἡ σκέψις, ἡ ψυχὴ τῶν πολλῶν ἔχει καθ' ὀλοκληρίαν στραφεῖ πρὸς τὰς ὕλικας κατακτήσεις καὶ ἀπολαύσεις, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ αὐτάς καὶ μόνον, καὶ μέσα σ' αὐτάς μόνον ἐπιδίδκει νὰ εὕρῃ τὴν εὐτυχίαν του, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν τὴν συναντᾷ, διότι διαπράττει τὸ τεράστιον, τὸ ἀσυγώρητον λάθος, νὰ παραμελῇ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ κόσμου.

Γι' αὐτὸ ἡ προσπάθεια πρὸς τὰς ὕλικας κατακτήσεις, ἡ πρὸς τὰ ἔξω δηλαδὴ στροφὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἀν δὲν βαίνει ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΣ καὶ ΙΣΟΡΡΟΠΩΣ

πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν καλλιέργειαν τούτου, πρὸς τὰ ἔνδον, δημιουργεῖ πτώσεις, κακὸν, ἀδιέξοδον, ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου μᾶς ἐξοπλίζει μὲ ΠΙΣΤΙΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ, πού φέρει αἰσιοδοξίαν, δύναμιν καὶ θεβαιότητα διὰ τὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς.

Ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ θὰ ἀντλήσωμεν ὅ,τι χρειάζεται, ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὸ δυνάμωμα τῆς ψυχῆς. «Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυνάμυντι με Χριστῷ» ἀποφαίνεται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Λάθος βασικὸν πρέπει νὰ θεωρῆται ἡ καταδίκη τοῦ παρελθόντος καὶ ὁ διαχωρισμὸς τοῦ ἀπὸ τὸ παρὸν. Διερωτᾶται κανεὶς. Εἶναι δυνατόν νὰ χωρίσωμεν τὸ παρελθὸν ἀπὸ τὸ παρὸν; Τί θὰ ἦτο ὁ ἄνθρωπος χωρὶς μνήμην. Τίθᾶτο ὁ ἄνθρωπος χωρὶς τὸ παρελθόν; χωρὶς αὐτὸ ὁ καθένας θὰ ἔχανε τὴν ἰσορροπίαν του καὶ θὰ περιέπιπτεν εἰς δεινὴν ἀναταραχήν.

Ἄν περιορισθῶμεν τώρα γιὰ παράδειγμα εἰς τὸ Ἔθνος μας, θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι αὐτὸ ποτὲ τοῦ δὲν ἐσώθη ἀπὸ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὕλικῶν μέσων, ἀλλ' ἀπὸ τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν του δύναμιν. Ἀπὸ τὴν ἐνῶσιν δὲ αὐτῆς τῆς δυνάμεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ μὲ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ ἐδημιουργήθη ὅ,τι ἀνώτερον διατηρεῖται ἀκόμη εἰς ἡμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους Λαούς. Διὰ νὰ ἐπιζήσωμεν ὡς ἄτομα καὶ ὡς Ἔθνος, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἀφθόνων καὶ ποικίλων δημιουργημάτων τῆς τεχνικῆς, πρέπει νὰ σεβώμεθα ν' ἀφομοιώνωμεν καὶ νὰ διαφυλάττωμεν τὴν παράδοσιν μας. Κάθε ἄτομον, κάθε Ἔθνος, πού δὲν σέβεται καὶ δὲν διαφυλάττει τὴν κληρονομίαν του, τὴν παράδοσιν του, δὲν ἔμπορεῖ νὰ στηρίζεται ψυχικῶς καὶ νὰ νικᾷ εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπάρξεως καὶ ἐπιβιώσεως. Ἐχομεν Χρέος καὶ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ σκεπτώμεθα συχνὰ ἀπὸ πού ἐρχόμεθα, ποῖοι εἴμεθα καὶ ὅποιοι πρέπει νὰ παραμείνωμεν.

Ὅσοι εἰς τὰς πόλεις ἢ εἰς τὴν ὑπαίθρον διαφυλάττουν τὰς παραδόσεις τοῦ Ἔθνους, αὐτοὶ εἶναι τὸ φύραμα μὲ τὸ ὁποῖον ζυμώνεται καὶ ἀνεβαίνει ὁ ἄρτος τῆς πατρικῆς γῆς.

Ἄς μὴ πλανώμεθα καὶ ἄς μὴ παρασυρῶμεθα ἀπὸ ἀθεμελιώτους γνώμας καὶ σφαλεράς ἀντιλήψεις. Ἄς ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν μας συχνὰ ὅτι ἀπλοῖκοι Ἰερεῖς τοῦ παρελθόντος διετήρησαν τὴν Ὁρθοδοξίαν μας ἐπὶ αἰῶνας. Οὗτοι θεβαίως δὲν διέθετον σχολικὴν παιδευσιν ἐπαρκὴ καὶ ἀξιόλογον, ἀλλ' ὅμως δὲν ἐστεροῦντο πλουσίων ἐκ παραδόσεως ἐφοδίων, ὅ,τι δηλαδὴ ἀπαιτεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθοδοξία. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἐκοσμοῦντο μὲ θαθεῖαν Πίστιν, εἰλικρινὴ εὐλάβειαν, ἀκαμπτον φιλοπατρίαν, καὶ ἦσαν ἀπηλλαγμένοι ἐντελῶς ψευδοῦς, ὑποκριτικῆς καὶ ρητορικῆς λογοκρατίας καὶ προσηλωμένοι εἰς τὴν παράδοσιν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀδωνίου (Μεγάλου Πεύου)

Τὴν 26ην Ἰουνίου ἐ.ε. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴ τῶν Νεομαρτύρων Ἀγιορειτῶν Πατέρων ἦγεν τὰ σπετά αὐτοῦ Ὀνομαστήρια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. Γερώντιος. Ἀφ' ἐσπέρας ἐψάλη μεγαλοπρεπῆς Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς μετ' Ἀρτοκλασίας καὶ Θείου Κηρύγματος, ἐπὶ παρουσίᾳ πλήθους εὐσεβοῦς λαοῦ τιμῶντος τὸν ἑορτάζοντα Ἱεράρχην καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀδελφότητος ἐν σῶματι.

Τὴν Κυριώνυμον τῆς ἑορτῆς τῶν Πατέρων ἡμέραν ἐτελέσθη πανηγυρίον Ἀρχιερατικὸν συλλειτουργῶν προεξάρχοντος τοῦ ἑορτάζοντος Ἱεράρχου κ. Γερωντίου, συμπαραστατομένου παρὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, Κορινθίας κ.κ. Καλλίστου, Εὐρίπου κ. κ. Παΐσιου, Θαυμακοῦ κ.κ. αὐλινίκου καὶ Μεγαρίδος κ.κ. Ἀντωνίου, καὶ πλήθους Πρεσβυτέρων. Τὴν ὅλην τελετὴν ἐλάμπρυνεν διὰ τῆς Σεπτῆς αὐτοῦ Παρουσίας καὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν καὶ Πρόεδρος τῆς

Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου κ.κ. Λυξέντιος. Πλήθη λαοῦ δέ, ἐξ' ὅλων τῶν σημείων τῆς Ἀττικοβοιωτίας καὶ ἄλλων διαμερισμάτων τῆς Πατρίδος ἡμῶν προσήρχοντο καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς διὰ νὰ εὐχρηστοῦν τὸν ἑορτάζοντα Ἱεράρχην διαδηλοῦντα διὰ τοῦ τρόπου αὐτῶν πρὸς τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ τὸν ὕψιστον σεβασμὸν αὐτῶν πρὸς Ἱεράρχην, ὅστις ὡς περίβλεπτον περγαμηνὴν τοῦ θείου αὐτοῦ ἔχει τὸ γεγονὸς ὅτι ἀφιερῶθη ἐξ' ἀπαλῶν ὀνύχων εἰς τὴν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, καὶ ἀνήλθεν εἰς τὸ ὑπατον τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα ἀφοῦ διήλθεν ἐξ' ὅλων τῶν σταδίων τῆς αὐστηροτάτης μοναστικῆς δοκιμασίας, ἀναδειχθεὶς ἀξίος τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ ὑπουργήματος αὐτοῦ. Πάντοτε δέ πρὸς καὶ μείλιχος, ἀποφεύγει τὰς προστριβὰς καὶ παρεξηγήσεις ἐπικεικῆς, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ δικαιοσύνης καὶ προσφιλεῖς εἰς τὸν φιλότιμον καὶ φιλόνομον εὐσεβῆ λαὸν τοῦ Πειραιῶς ὅστις πάντοτε τὸν ὑποδέχεται ὡς φιλόστοργον Πατέρα καὶ Προστάτην.

Ἱερὰ Πανήγυρις Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀδωνίου

Τὴν 5ην Ἰουλίου ἐ.ε., (Π.Η.) ἡμέραν Τρίτην ἑορτὴ τοῦ ἁγίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῷ, τοῦ Μεγάλου καὶ Θαυματουργοῦ ἐ-ώρτασεν μετὰ πάσης Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ θο-ζαντινῆς μεγαλοπρεπείας ἡ φερώνυμος Ἱερὰ Μονὴ Ἰδρυθεῖσαν τὸ ἔτος 1949 εἰς μίαν περίοδον θυελλωδῶν διωγμῶν καὶ ἀντιδράσεων παρὰ τῆς ρατούσης Ἐκκλησίας, ἔφθασεν εἰς ἀξιοζήλευτον πνευματικὸν ὕψος καὶ ἀκμὴ διὰ τῆς ἐργώδους δραστηριότητος τοῦ τε Ἰδρυτοῦ αὐτῆς, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ.κ. Γερωντίου (Μαργιόλη) καὶ τῶν εἴκοσι ἀξίων καὶ δραστηρίων καὶ ἀκαταπονήτων ἀδελφῶν. Ἀπὸ τὴν πρώτην ἀκόμη ἐπίσκεψιν ἕκαστος εὐσεβὴς προ-

σκυνητὴς τῆς Μονῆς διαπιστώνει τὴν ἀλματώδη πρόο-δον καὶ ἀκμὴν αὐτῆς.

2) Διὰ τοῦτο ἐλκύει πάντοτε κόσμον εὐσεβῆ ὡς τοῦτο παρετηρήθη κατὰ τὴν Ἱερὰ πανήγυριν τῆς Μονῆς, καίτοι ὁ Μέγας μεγαλωσὶ ἱερός Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης, δὲν εἶναι γνωστὸς εἰς τὸ εὐρύτερον θρησκευτὸν Ποίμνιον. Παρὰ ταῦτα ὅμως ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς, πλήθη συνέρρεον ἐξ' ὅλων τῶν σημείων διὰ πικροῦν μεταφορικῶν μέσων. Ἡ δὲ πανήγυρις τελεῖται πάντοτε κατὰ τὸ αὐστηρὸν ἑορτικὸν τυπικὸν τοῦ ἁγίου Ὁρους. Περὶ τὴν ἑνάτην νυκτερινὴν εἶχαν συγκεντρωθεῖ περὶ τοὺς τριάκοντα ἀρχιμανδρί-τας καὶ Πρεσβυτέρους οἵτινες μετὰ τὰς χρυσοπαικίλους στολὰς, τῶν, προσέδιδαν μίαν σπανίαν μεγαλοπρεπῆ ἑκκλησιαστικὴν εἰκόνα. Τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς μεγαλοπρεποῦς εἰκόνης μέχρι συγκινήσεως πραγματοποιεῖ ἡ σεπτὴ συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων ἀγίων Συνοδικῶν Κορινθίας κ.κ. Καλλίστου καὶ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ.κ. Ἀντωνίου ἐχόντων εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τὸν προεξάρχοντα Ἰδρυτὴν καὶ κτήτορα τῆς Μονῆς, Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πειραιῶς καὶ Σαλαμί-

Αὐτοὶ συνετήρησαν τὴν Ὁρθοδοξίαν, ποὺ εἶναι συνυφασμένη μετὰ τὸν Ἑλληνισμόν. Διὰ τῆς καλλιέργειας, ἀφομοιώσεως καὶ διαφυλάξεως τῶν παραδόσεων, θὰ περιορισθῇ ἡ παραμέλησις τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κό-σμου, ποὺ ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας νόσους τῆς ἐποχῆς μας.

νος κ.κ. Γερόντιον.

Μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν, οἱ εὐσεβεῖς πιστοὶ χριστιανοὶ μεταρσιοῦνται εἰς Οὐρανίους κόσμους ἀπὸ τὴν συναρπαστικὴν καὶ τόσον ἔντονον ψαλμωδίαν τῶν βετεράνων τῶν ἱερῶν Ψαλτηρίων μας, Ὁσιωτάτου μοναχοῦ πατρὸς Δοσιθέου, το πρωτοψάλτου κ. Συμεωνίδη καὶ ἄλλων πολλῶν ἱεροψαλτῶν αὐτοκλήτως προσελθόντων διὰ νὰ τιμήσουν τὸν ἐορταζόμενον Ἁγίον Ἀθανάσιον τῶν Ἀθωνίτην. Ἀμα τὸ πέρας τῆς ἱερᾶς Πανηγύρεως πλουσιωτάτη τράπεζα-κατὰ τὴν ἀγιορειτικὴν παράδοσιν-παρετέθη καὶ παρετέινετο

διὰ τοὺς προσερχομένους καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πισταὺς προσκυνητὰς.

Ἄς εὐχηθῶμεν, αἱ Ἱεραὶ αὐταὶ ἐπάλξεις τῆς Ὁρθοδοξίας, αὐτὰ τὰ ἱερὰ Κάστρα τῶν πνευματικῶν Λ. Ο.Κ. τῆς ἀγωνιζομένης Ἐκκλησίας ἡμῶν, νὰ μεγαλύνωνται καὶ κραταιοῦνται, διότι αὐτὰ καὶ μόνον ἀποτελοῦν τὸ ἀντιστάθμισμα καὶ τὸ ἀντίβαρον τῆς ἡθικῆς κρίσεως τῆς Κοινωνίας καὶ τῶν κακοτήτων ποὺ μαστίζουσιν αὐτήν.

Ε.Α.Σ.

Θλιβερὴ Διαπίστωσις

Ἔνῳσις Ἀγυνέτου ἀδιεξέταστοι λόγοι

(Σ. Σερραχ. 21,18)

Ἡ στήλη αὕτη διαπιστώνει μίαν θλιβερά θλιβερωτάτη διαπίστωσιν. Οἱ ἀγαπητοὶ καὶ λίαν συμπαθεῖς Θεσσαλονικεῖς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τὸν φοβερὸν σεισμὸν 20ῆς Ἰουνίου ἐ.ε., ἔσπευσαν νὰ ἐκδηλώσουν, τὴν χαρὰν των (!) διότι δὲν.... ἐπανήλθεν ὁ... Ἐγκέλαδος..... Εἶναι φοβερὸν καὶ ἄρως ἀποκαρδιωτικὸν νὰ ἐπιμένῃ εἰς ἀσύνετον διαγωγὴν ὁ ἄνθρωπος ἔναντι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ, ὅταν Ἐκεῖνος πατριωτικῶς καὶ παιδαγωγικῶς καλεῖ τὰ τέκνα Του, μέ ἕνα ἐκ τῶν πολλῶν μέσων Του, νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ πλησίον Του. Καὶ ἐνῶ θὰ ἔπρεπεν μετὰ πολλῶν καὶ θερμῶν δακρῶν νὰ σπεύσουν εἰς δοξολογίαν καὶ Αἶνον πρὸς τὸν Κύριον Ὅστις ἀπέτρεψεν καὶ νέαν δοκιμασίαν, οἱτοὶ ἔσπευσαν εἰς ὀλονύκτιον διασκέδασιν καὶ ποικίλους χορούς... διὰ νὰ παρηγορηθοῦν. Καὶ ὅμως! Κάποιος ὑπεύθυνος θὰ ἔπρεπεν νὰ ὑποδείξῃ πῶς κοντὰ εἰς τὰ ἐρείπια ἐκεῖνα οἱ ἐτάφησαν τριάντα ἑννέα ἄνθρωποι νὰ ὑπάρξουν δὲν τελετοῦν θακκικά τελετὰ καὶ κραυγὰ, ἀλλὰ γονυκλινεῖς ἱκεσίαι καὶ προσευχαὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν, πρὸς συγχώρησιν τῶν παραπτώματων ἡμῶν τῶν πολλῶν παρὰ τοῦ Κυρίου, ἐξ' ἄλλου δὲ, πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν ἀποικοινομένων νεκρῶν οἵτινες διὰ τοῦ θανάτου των

τοῦ μαρτυρικοῦ ὑπὸ τὰ ἐρείπια, πολλὰ διδάσκουν τὸν συνετὸν καὶ εὐσεβεῖ ἄνθρωπον. Ἀλλὰ, δυστυχῶς, δταν ἀπολείψῃ ἡ σύνεσις, τότε, «στόματα ἀφρόνων ἀναγγελοῦσιν κακὰ» (Παρμ. 15,2). Εἴθε καὶ τὴν δωδεκάτη, νὰ ἐννοήσουν τὸ σφάλμα καὶ «ἐν μετανοίᾳ τὸν Θεὸν ἐξιλεώσωσιν».

Ἡ ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟῦ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΠΤΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ. ΤΗΛ. 628.280

Διευθυντής Συντάξεως

Θεόδωρος Μαρτιάλης

Κάννιγγος 32 — Ἀθήναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμυλίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι

ΕΓΓΡΑΦΑΙ

Ἑξωτερικοῦ:	Ἑξάμηνος δραχμὰς	60
"	Ἑτησίᾳ	100
Ἑξωτερικοῦ:	Ἑξάμηνος δολλάρια	6
"	Ἑτησίᾳ	10
	Τιμὴ φύλλου δραχ.	5

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιφυλάσσει εἰς αὐτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγραφα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΙΕΡΟΠΡΕΠΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ

Ἀγαπητέ μου Πάτερ! Ἡ διακονία μου στήν Ἐκκλησία μας, τήν Ὁρθόδοξον ποῦ ἔδωκεν τήν εὐλογίαν καί τήν χαράν νά γνωρίσω πολλοὺς κληρικούς καί ἀνάλογα νά θαυματολογήσω τὸν «Θεῖον Ἑρωτα» αὐτῶν πρὸς τὸν ἀγιώτατον τοῦτον Θεσμόν μας.

Γιατὶ πρέπει νά σοῦ πῶ, ὅτι ἀπὸ τὴν ὅλην ἐμφάνισιν τοῦ Πρεσβυτέρου διαπιστώνεται καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ συνέπεια τοῦ ἑναντι τοῦ ὑπουργήματος, ποῦ ἐνασκαί ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Καὶ ἐξηγοῦμαι. Πολλοὶ ξεχνοῦν ὅτι ζοῦμε στὸν τρομακτικὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, τὸν φοθερόν αὐτὸν αἰῶνα μὲ τίς ἀκτίνες «Λέιζερ» καὶ τόσα σούρτα - φέρτα ἐπάνω στ' ἀστέρια. Δὲν μπορείς λοιπὸν νά ζῆς ἀκόμη ἐκείνη τὴν παλιὰ ἐποχὴν ποῦ δὲν ἔδιναν σημασίαν στήν ἐμφάνισιν τους πολλοὶ κληρικοὶ καὶ ποῦ νόμιζαν πῶς ἔαν τὰ καλυμμαύχια τους ἔχουν δύο δάκτυλα λίγδα καὶ μυρίζουν ξυνίλα, καθὼς καὶ τὸ μαῦρο περιλαίμιον (γιακάς) τοῦ ἀντεριοῦ καὶ τοῦ ράσου τὸ ἴδιον, τοῦτο εἶναι ἀγιότης καὶ σεμνότης. Ὁχι! Τώρα ζεῖς σὲ κάποιον κόσμον ποῦ τὰ πάντα παρατηρεῖ καὶ ἐλέγχει καὶ ζητᾷ, ἀπὸ μικροπράγματα πολλάκις, νά βρῇ ἀφορμὴ νά κατακρίνῃ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ νά φύγῃ ἀπὸ αὐτήν. Ὅπου λοιπὸν καὶ ἂν ζῆς, πρόσεξε τὴν ἐμφάνισίν σου ἐνώπιον τοῦ εὐσεβοῦς Πληρώματος ποῦ σὲ περιβάλλει. Ἀλλὰ πέραν τούτου μὴ λησμονῆς, ποῦ καὶ σὲ Ποιὸν παρουσιάζεσαι ὅταν λειτουργῆς καὶ ὅταν ἱεροπράττεις.

Ἄν σὲ κοσμικὸν ἄρχοντα, πρόσκαιρον καὶ ἄνθρωπον, μᾶς ἐπιβάλλει τὸ πρωτόκολλον, ἀνάλογον ἐμφάνισιν καὶ ἔνδυμα, πόσον μᾶλλον πρέπει νά εἴμεθα ἐκ φύσεως προσεκτικοὶ στήν ὅλην ἐμφάνισιν μας. Γιατὶ ὁ λαὸς μας μὲ τὴν θυμοσοφίαν του λέγω πῶς, «ὅπως σὲ δοῦν σὲ γράφουν», καὶ ἀκόμη λέγουν οἱ φιλόσοφοι πῶς «ἡ ἐμφάνισις, εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀνθρώπου». Δὲν μπορούμε λοιπὸν κάτω ἀπὸ τέτοια κριτήρια καὶ σκέψεις νά ἀμελοῦμε σὰν κληρικοὶ τὴν **ΙΕΡΟΠΡΕΠΗ ΜΑΣ** ἐμφάνισιν, - **ΟΧΙ ΤΗΝ ΕΞΕΖΗΤΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΑ** - ὅπως παρουσιάζονται πολλοὶ κληρικοὶ μὲ τὸ γελοῖο κούρεμα καὶ τὸ κουτσούρεμα τῶν ράσων ποῦ θυμίζουν πενθοῦντα Μανδαρῖνον τῆς Κίνας. Ὁχι! Σὺ θὰ κρατήσης καὶ θὰ διαωνίξης τὴν ἀρχαιοπαράδοτον ἐνδυμασίαν τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνος Κληρικοῦ εἰς τὸ **ΑΚΕΡΑΙΟΝ**. Καὶ θὰ ἀρχίξης τὴν φροντίδα αὐτὴ ἀπὸ αὐτὰ τὰ παπούτσια σου, τὰ ὑποδήματά σου. Ἄν ὁ Οὐρανοφάντωρ Βασιλεὺς εἶχεν τὰς ἰδιαιτέρας «ἐμβάδας του» γιὰ νά εἰσέλθῃ στὰ ἅγια τῶν Ἀγίων, σὺ πρόσεξε μὴ γυρίσης ποτὲ μὲ ξυλωμένα καὶ καταλασπωμένα (αὐτὸ κυρίως παρατηρεῖται - δυστυχῶς - τακτικώτατα) καὶ ἀκόμη συχνότερα σκονισμένα. Δὲν θὰ εἶναι θέ-

θαια λουστρίνι, δὲν θὰ εἶναι σεβρὸ, μὰ θὰ εἶναι μιὰ καλογηρικὴ «γόβα» μὲ ἀθόρυβο τακούνι, ὥστε κατὰ τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας νά μὴν ἀκούεταί, οὔτε «τριζάρισμα», οὔτε ἐνοχλητικὸς θόρυβος. Τὸ ἀντερί καὶ τὸ ράσσο σου δὲν θὰ εἶναι θέβαια «μουέρ», δηλ. ἀπὸ τὰ πανάκριβα ποῦ φοροῦν «Οἱ καλὸι τοῦχτοι» τῶν πλουσίων ἐνοριῶν, μὰ μπορεῖ νά εἶναι ἓνα **ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΟ ΚΑΙ ΚΑΛΟΣΙΔΕΡΩΜΕΝΟ ΡΑΣΟ** ποῦ θὰ δείχνῃ τὴν ἱεροπρέπειαν καὶ τὴν ἀρχοντιά τοῦ ταπεινοῦ ἀλλὰ ἀξιοπρεποῦς κληρικοῦ ποῦ δὲν φορᾷ τὰ ράσσα «ἀπὸ ἀνάγκη» ἢ, ἀπὸ «**ΑΓΚΑΡΙΑ**», ἀλλὰ γιὰ τὴν **ΤΑ ΑΓΑΠΑ** καὶ τὰ νοιώθει σὰν κάτι τὸ πολυτιμώτερον τῆς ζωῆς του. Ἡ κακομοιριά καὶ ἡ ἀθλιότης τῆς ἐμφανίσεως ἐνὸς κληρικοῦ παντὸς θαμποῦ δείχνει **ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΛΗ ΑΓΝΟΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΦΕΡΕΙ**. Καὶ κάτι ἄλλο! Ποτέ μὰ ποτέ μὴ σταθῇς χωρὶς ἀντερεῖ μπροστὰ στοὺς δικούς σου πολὺ περισσότερον μπροστὰ στοὺς χριστιανούς σου. Ἄν ἤξερες πόσον ξεπέφτουν ὅλοι αὐτοὶ ποῦ ἀποβάλλουν ἀντερεῖ!... Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν περισσότερον σὲ ἄλλο φύλλον. **Ε.Α.Σ.**

Ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς Εὐουλψίας μας

Ἀναζητοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Γησιᾶς Ὁρθόξιας καὶ τῆς παραδόσεως οἱ ἐκ Πορτογαλίας πρῶην Ρωμαιοκαθολικοὶ Γαβριήλ Πίνεο νεὰ Ρόσα, Ἀθανάσιος..., Ἰάκωβος... καὶ Μαρία... καὶ πληροφορηθέντες ὅτι εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι προσήλθον μετὰ ζήλου, ἀφοῦ προηγήθη ἀλληλογραφία καὶ τηλεφωνικαὶ συνδιαλέξεις μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Αὐξενίου.

Ἐδέχθησαν καὶ οἱ 4 τὸ «Ἅγιον Βάπτισμα μετὰ πάσης ἀγαθῆς προαιρέσεως» εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου εἰς τὰ Μέγαρα.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Γαβριήλ Πίνεο νεὰ Ρόσα ἐγένετο Διάκονος, Ἱερεὺς Μεγαλόσχημος Μοναχὸς καὶ Ἀρχιερεὺς εἰς τὴν ἱ. Μονὴν Ἀναλήψεως Καπανδριτίου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Αὐξενίου.

Ὁ Ἀθανάσιος ἐγένετο διάκονος καὶ Ἱερεὺς, ὁ Ἰάκωβος Ρασαφόρος Μοναχὸς καὶ Διάκονος καὶ ἡ Μαρία ἔλαβε τὸ Ἅγιον Βάπτισμα.

Τὰ ἱστορικὰ ταῦτα γεγονότα τῆς προσελεύσεως εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τῆς χειροτονίας τῶν Πορτο-

γάλων έλαβον χώραν τήν 3ην - 4ην καί 5ην 'Ιουνίου έξ...

Τά γεγονότα ταύτα προξένησαν μεγίστην χαράν εις τούς 'Ορθοδόξους, διότι τō φώς τῆς μαρτυρικῆς καί αγίας ἡμῶν 'Εκκλησίας ἤρχισε νά μεταλαμπαδεύεται πλέον καί εις τήν Εὐρώπην. 'Ηνοιξεν ἤδη πεδίων νέας ἱεραποστολικῆς δραστηριότητος διά τήν ἡμετέραν 'Εκκλησίαν εις τήν γηραιάν ἡπειρον.

"Ας εὐχηθῶμεν ὅλοι θερμότατα ὑπέρ τῆς εὐρείας ἐξαπλώσεως τῆς 'Ορθοδοξίας εις τήν Εὐρώπην, ἥτις εὐρίσκεται εις τὸ σκότος τῆς ἀθείας, τῆς ἀπιστίας καί τῶν πολλαπλῶν αἰρέσεων!-

Στὴν ἀνάμνησι τῆς Μάνας

"Απόψε ἀπὸ τῆ Γεσθημανῆ ἀκούγονται οἱ θρήνοι... "Απόψε μετέστη εις τοὺς οὐρανοὺς... ἡ Μάννα τοῦ Χριστοῦ» ὅλη ἡ γῆ ἐρίγνησεν ἀπὸ τὰ μύρα τοῦ τάφου τῆς, ἀπὸ τὰ μύρα τοῦ τάφου κάθε Μάννας. Μαυρομάντηλα, ἄσπρα μαλλιά, μαλλιά ποὺ δὲν πρόλαβαν ν' ἄσπρισουν, γίνονται φωτοστέφανα στ' ἀνθρωπινα μάτια. Χέρια ποὺ σταύρωσαν στὸ στήθος ἐπάνω, χέρια ποὺ ἠρέμησαν κάτω, ἀπ' τῆ χλωμῇ σκιά ἐνὸς τέλους, σαλεύουν σήμερα, ζητώντας τῇ χαμένη τους τρυφερότητα, σαλεύουν ἀργά, θωπεύουν μέτωπα, θωπεύουν ψυχές, θωπεύουν μνήμες... ἔφυγαν ἀφοῦ τὰ μοίρασαν ὅλα... καί ἄφησαν μόνον μιὰ φωτογραφία τοὺς σὲ κάποιον κάδρο. Οἱ πεθαμένες Μάννες, μὲ τὰ λυπημένα χέρια ἀκουμπισμένα στὰ γόνατα, παιδιὰ βουβὰ καί ἀπορημένα, στάθηκαν μπροστὰ σ' ἕνα λευκὸ φέρετρο. Τὴν ἐπαύριον κατάλαβαν. Κρύφτηκαν κάτω ἀπὸ ἕνα ροῦχο τῆς, κρεμασμένο ἀκόμα στὸ καρφί, γιὰ νὰ κλάψουν στὴ ζέστη του. "Ανδρες ἔγιναν φοβισμένα παιδιὰ μπροστὰ σ' ἕνα φέρετρο. Τρόμαξαν στὴ μοναξιά τους καί μὲ ὀδὴν ζητοῦν νὰ λυθοῦν τὰ σταυρωμένα χέρια, γιὰ νὰ δεθοῦν πάλι μὲ τὰ δικά τους.

Τώρα ποὺ οἱ ἱσκιοὶ ἔχουν πειὰ σῆσει, πῆραν φωτιά οἱ μνήμες καί πυρπολήσαν, τὴν καρδιά, πῆραν φωτιά ἀπὸ τὰ κεριὰ τῶν τάφων, ἀπ' τ' ἀναμένα μαυνοῦλια στίς ἐκκλησίες, ἀπ' τὰ μάτια ποὺ καίνε, ποὺ δακρύζουν, ποὺ πονοῦν... Κυτᾶζουν γύρω, κυτᾶζουν ψηλά, κυτᾶζουν μέσα τους, δύο πρόσωπα ταυτισμένα

σ' ἕνα βλέμμα, σὲ μιὰ δέηση, σ' ἕνα δάκρυ. Ποιὸς θὰ τοὺς οδηγήσῃ τώρα στὴ φυγῇ, στὴ σωτηρία, σὲ μίαν Αἴγυπτο; Γιὰ ὅλους ὅμως θὰ ὑπάρχῃ μιὰ μακρινὴ Ναζαρέτ, μιὰ πορεία γιὰ τοὺς ἑμμασοὺς... ἕνας Ναὸς στὰ Ἱεροσόλυμα, ἕνας Ἡρώδης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

ΣΧΟΛΙΟΝ

Εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, προσφάτως ἐδημοσιεύθη φωτογραφία εἰκονίζουσα μίαν γυνήν, εὐτυχῶς ἐν νῇ πρὸς ἡμᾶς, φέρουσα ἱερατικὸν ἔνδυμα καί τὰ "Αγια τῶν Ἁγίων ἀνά χείρας βαστάζουσα.

Πρόκειται θέβαια περὶ γυναικὸς ἐχούσης τὸν τύπον τῆς Ἱερωσύνης.

"Εν συνεχείᾳ σχολιάζουσα ἡ ἔφημερίς τὸ τοιοῦτον τοῦ πράγματος, ἐπαρουσίαζε τὴν σκληράν καί ἀραγὴν Ὁρθόδοξον στάσιν τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας, ὅτι ἡ γυναικεία Ἱερωσύνη εἶναι ἀδύνατον διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Κοινωνίαν καί τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐνότητα μετὰ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, διότι περὶ Αὐτῆς πρόκειται.

Τοῦτο πὼς λέγουν οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησιασταὶ Ἱεράρχαι καί τοῦτο πὼς δογματίζουσιν, πλὴν ἀφήνουν νὰ ἐννοηθῇ ὅτι, εἰς ἄλλα σημεῖα ἐντὸς τῆς γυναικείας Ἱερωσύνης, ὑπάρχουν Περιθώρια συζητήσεων μετὰ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

"Αλλοίμονον ὅμως, ὅπου τίποτα τὸ Ὁρθόδοξον δὲν πιστεύουν οἱ Ἀγγλικανοὶ καί ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοὺς ἐπιτιμοῦν μὲ δεκάδας ἀφορισμῶν.

"Αλλωστε ποῖα συζητήσεις δύναται νὰ γίνῃ ἐν Ὁρθόδοξῳ Πνεύματι μετὰ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἡ ὁποία εὐλογεῖ γάμους «ὁμοφυλοφίλων» καί οἱ Ἱεράρχαι Αὐτῆς δίδουν «γκάρντεν πάρτυ» εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν χλιδῆς καί πλήρως ἐκκοσμικευμένης οἱ δὲ Ἐπίσκοποι Αὐτῆς «νυμφεύονται»;

Τὶ συμβαίνει λοιπὸν;

Μὴν ταράτσεθε ὅμως, οὐδὲν τὸ φοβερὸν, ἀπλῶς εἰπεῖν, «ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί...» καί ἐλησμήνησαν πὼς οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας οὔτε παραμερίζονται, οὔτε «παζαρεύονται».

"Ας γνωρίζουν ὅλοι πὼς τὰ προστάγματα τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας εἶναι κανονισμένα ἀπὸ τὸν Θεόν, οἱ δὲ παραβάται θέλουσι «λινισθῇ ὡς ἄχυρον» ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει, εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός, οἷα ἐστὶ δεῦτερος θάνατος.

N.A.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰ ἐπιστολὰς, ὡς ἀπαραίτητες ἀναγράφει τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστέλλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὡς καὶ ἐνημερῆσαι εἰς περιπτώσιν ἀλλαγῆς κατοικίας των.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις, ἑτήμερον τὴν 21^{ην} Ἰουνίου 1978
 ἡ.μ. ἡμέρα Τρίτη, συνεβούλευε ἡ ἁγία Σύνοδος
 τῶν Γ.Ο.Χ. Ἐκκλησιαστικῆς Ἑλλάδος εἰς ἑκτακτον
 συνεδρίαιον, τῇ προεδρίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου
 Προέδρου ἱερέως Ε.Κ. Ἀντωνίου καὶ ἀκούσας ὅτι
 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ε. Χρυσοστό-
 μος ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἁγίαν Σύνοδον ἑπτά
 ὑπεριστάτων ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας χάριτος ἑκτινο-
 οῦμεν καὶ εἰς Ἀρχιερεῖς καὶ ἄλλους Παράγοντας τοῦ
 ἁγίου πλῆθους καὶ διὰ τῶν ὁποίων διὰ πολλοστὴν
 φοράν ὑβρίστη τὴν ἁγίαν Σύνοδον, φευδόμενος ἁ-
 ετοστόμενος, ἡγὰρ τὰς ἐναντιωτικὰς ἐναρτίσεις
 τούτων, ὡς καὶ τὰς προτροπὰς τοῦ ἡγουμένου τοῦ
 πατρὸς Μητροπολίτου Κορινθίων καλεσμένων καὶ ἱερί-
 αχέων Ε.Κ. καλλίστων. ἐξακολουθεῖ χρησιμοποιοῦν
 φράσεις ὅπως ἐναρτίσεις διὰ τὸ ἐρισκορικόν
 πνεῦμα, αἰτινὰ συνιστοῦν ἀνέμενον, ἀνυπακοὴν
 καὶ φασίαν. ὡς

Διὰ ταῦτα

ἡ ἁγία ἡμετέρα Σύνοδος θεωροῦσα, ὅτι ἐπειδὴ
 ἡ ἁγία ἡμετέρα Σύνοδος τοῦ ἀνωτέρου ἐπισκόπου Θεσ-
 σαλονίκης, συνιστοῦν ἀριδήγη σοφὰ κανο-
 νικά παραπτώματα πρεσβυτέρων καὶ κολαφι-
 μενά ὑπὸ τῶν δέσμων καὶ ἁγίων κανόνων,
 ἐριβίαται εἰς τοῦτον τὴν ποινὴν τῆς ἀρχιε-
 ρείας ἐμπράκτων μετὰ τῶν τούτων καὶ ἀποστα-
 σεί

τούτου τῆς μετ' αὐτῆς κοινωνίας, ὡς καὶ τοῦ
δικαιώματος τερματίζειν καὶ ἐχρῆσθαι τὸν λαόν.
Επιβουλεύεται δὲ τὸ δικαίωμα ὅπως διεξαχθῇ
κανονικῶς ἀνακρίσις διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς
προβλεπομένης ὑπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων
ποινῆς. Ὁρίθη ὡσαύτως ὅπως εἰ πάντες τοῦ
ἐκείνης τῆς Οὐκωότου Μητροπόλεως Οὐρεβόνοικας
συμμετέστωκε τῷ χοροῦ τὸ ὄνομα τοῦ Μα-
κρυωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Ἀββελίου εἰ
πᾶσαν ἀνεξαρτήτως ἀκοφουδίαν, ὡς τοιοῦτον.
Ρητὴ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Οὐρεβόνοικας.
Εὐχαρίστωνται ὅθεν οἱ ἐδεδῆκται πιστοί.
τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας ὅπως ἀπρ.
μετανοίας τούτου οὐδεμίαν κοινωνίαν ἔχον-
ται μετ' αὐτοῦ, ἵνα μὴ καὶ οὕτω τῇ αὐτῇ κρί-
σει ὑποπέσωσι.

Ἐφ' ᾧ καὶ συνετέλεσεν τὸ παρὸν πρα-
κτικόν, ὃν ἡ ἀφ' ἧς ἡμεῖς ὡς ἔλεγε.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ὁ ἱερωσύνη Ἀβελίου

Ὁ ἱερωσύνη Ἀβελίου
Ὁ ἱερωσύνη Ἀβελίου
Ὁ ἱερωσύνη Ἀβελίου
Ὁ ἱερωσύνη Ἀβελίου

Ἡ δραστηριότης τῶν Παραρτημάτων μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν

Ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Γαβριὴλ εἰς τὴν Λισσαβῶνα τῆς Πορτογαλίας. Ἐκατοντάδες πιστῶν μεταξὺ τῶν νότιων καὶ κληρικοὶ τὸν ὑπεδέ-

χθησαν μετὰ χαρᾶς ὡς πρῶτον Ἐπίσκοπον Πορτογαλίας, Ἰσπανίας καὶ ἑξαρχὸν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἡ φωτογραφία προέρχεται ἐξ ἡμερίδος Πορτογαλικῆς («ΖΗΤΛ» 27-6-78).

Ἐκατοντάδες πιστῶν ἀσπάζονται ἐξ εὐλαθείας τὴν χεῖρα τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Γαβριὴλ εἰς τὴν Λισσαβῶνα τῆς Πορτογαλίας κατὰ τὴν ὑποδοχὴν του μετὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα χειροτονίαν του ὑπὸ

τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἕνα στιγμιότυπον τῆς τελετῆς ἀποθανατισμένου ἀπὸ τὴν Πορτογαλικὴν ἑφημερίδα («ΙΟ ΖΕΡΑΛ» 27-6-78).

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν χειροτονίαν τοῦ Πορτογάλ-
Ἐπισκόπου κ. Γαβριὴλ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀναλή-

ψεως Καπλανδριτίου Ἀττικῆς, τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντι-
κοστῆς (5 Ἰουνίου 1978).

Ι Σ Ο Λ Ο Γ Ι Σ Μ Ο Σ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

I. ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΝ

Ταμείον «μετρητά»

Τράπεζαι «καταθέσεις»

II. ΠΑΓΙΟΝ

Ακίνητα

Επιπλα — Ἐκκλησ. εἶδη

Μηχαναὶ γραφείων — Ἑργαλεῖα

Βιβλιοθήκη

Τυπογραφεῖον

III. ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

Διαχειρίζεται Ἱερῶν Ναῶν

Χρεῶσαι — Συνδρομηταὶ

Προμηθευταὶ

Προσωρινοὶ Λογαριασμοὶ

Ἑργασίαι παρὰ τρίτοις

IV. ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ

Κηρὸς

Ἡμεροδείκται κτλ.

Βιβλιοπωλεῖον

Δραχμαὶ

19.467,15

280.992.—

13.551.824,40

310.831.—

11.222.—

7.603.—

36.936.—

1.441.582.—

393.297,20

11.634.—

223.850.—

274.—

208.100.—

17.334.—

15.824.—

16.530.770,75

=====

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Δραχμαὶ

14.715.521,85

I. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

II. ΠΤΩΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Εἰσπρατὶ ὑπὲρ τρίτων

Ἑργολάβοι

Γραμμάτια Πληρωτέα

ὑπὲρ Ἀνεγέρσεως Γ. Ναοῦ Μώλλου

Ἑγγυήσεις

III. ΚΑΘΑΡΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

5.640.—

445.951.—

80.000.—

45.442.—

9.000.—

1.229.215,90

16.530.770,75

=====

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ 1977

ΧΡΕΩΣΙΣ

Εἰς Δαπάνας Λειτουργίας 19) Ἱ. Ναῶν	1.249.482.-
Εἰς Βοηθήματα ἀναξιοπαθούντων	201.938.-
Εἰς Ἀμοιβὰς Προσ)κοῦ καὶ Τρίτων	307.178.-
Εἰς Συμβολαιογραφικὰ φόροι Δημοσίου κτλ.	131.498,90
Εἰς Δημοσιεύσεις, Φωτοτυπία, ἔντυπα, Γραφικὴ ἔλθ.	
Ἐορτὴ Θεοφανείων τηλεφωνικά, ἡλεκτρικόν, ὕδρευ-	
σις, Οἶκον, Ἑνισχ. Ἱερ. Ναῶν,	97003,20
Εἰς Κοινωνικὰς ἐπιβαρύνσεις	57775.-
Εἰς Περιοδικόν	117541.-

2062416,10

Πλεόνασμα χρήσεως «καθαρόν κέρδος» 1229215,90

3291632

Ὁ Πρόεδρος
Ἀρχιεπίσκοπος
κ.κ. Δυξέντιος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Μητροπολίτης
κ.κ. Ἀγτώνιος

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ἀπὸ Κηροπωλήσεις	2336240
Ἀπὸ Ἡμεροδείκτας	98655
Ἀπὸ Δισκοφορίας	134675
Ἀπὸ Συνδρομὰς Ἱ. Ναῶν - Παρ-μάτων	26560
Ἀπὸ Διαφόρους Πηγὰς	695502

3291632

Ὁ Ταμίας
Μητροπολίτης
κ.κ. Καλλίνικος

Ὁ Διαχειριστὴς
Χρηματικῶ
Δ. Στέλλας

Ὁ Λογιστὴς
Ἐλεγκτὴ
Θ. Μαριόλης

Δημοσιεύομεν ἀνωτέρω τὰν Γενικὸν Ἱσολογισμόν
τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτῶχου Ταμείου τῆς 31.12.77 πρὸς

κατατοπισμόν, διαφώτισιν καὶ ἐνημέρωσιν τῶν εὐσε-
βῶν χριστιανῶν, σχετικῶς μὲ τὴν ἀκριβὴ οἰκονομικὴν

κατάστασιν τοῦ Σωματείου μας ὡς καὶ τὴν θέσιν τούτου ἐναντι τῶν τρίτων. Ὁ δημοσιευόμενος Ἰσολογισμὸς εἶναι συντεταγμένος συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνες τῆς λογιστικῆς τέχνης, ἐξαχθεὶς ἐκ τῆς πιστῆς ἀντιπαραβολῆς πρὸς τὰ ἀποδεικτικῆς δυνάμεως τηρούμενα βιβλία ἐνὸς πλήρους λογιστικοῦ συστήματος, ἡλέγχθη δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου σαφῶς καθοριζομένην ἀρμοδίων ἐλεγκτικῶν ὀργάνων Ὁ Ἰσολογισμὸς οὗτος ἀποτελεῖ τὴν συνοπτικὴν λεπτομερῆ καταγραφὴν ἀπάντων τῶν περιουσιακῶν στοιχείων, καταδεικνύει δὲ εἰς πάντας τὸσον τὴν οἰκονομικὴν μας κατάστασιν, ὅσον καὶ τὴν διὰ τῆς συγκρίσεως τούτου πρὸς προηγούμενους τοιοῦτους, ὅλην ἐξέλιξιν, καὶ συντελεσθεῖσαν, ἀλματώδη οἰκονομικὴν μας πρόοδον ὥστε νὰ καταστῶμεν αὐτοδύναμοι.

Ὁ Ἰσολογισμὸς οὗτος ἀποτελεῖ τὸ κόσμητρον, τὸ «δελτίον Ὑγείας» τῆς οἰκονομικῆς μας καταστάσεως τῆς 1.12.1977, διὰ τῆς προσεκτικῆς δὲ μελέτης ἐκτιμᾶται ὁ βαθμὸς εὐημερίας. Ἐπίσης ὁ ἀνωτέρω

δημοσιευόμενος Λογαριασμὸς τῶν ἀποτελεσμάτων χρήσεως ἐμφανίζει τὴν γενικὴν ἀμοιβαίαν σχέσιν μεταξύ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν συστατικῶν στοιχείων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1977, ἐξ ὧν προκύπτει καθαρόν κέρδος Δρχ.1.229.215,90 τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι προϊόν μεθοδικοῦ συντονισμοῦ καὶ ὀρθολογιστικῆς οργάνωσεως καὶ λειτουργίας ὅλων τῶν ἐπὶ μέρους ὑπευθύνων οἰκονομικῶν φορέων ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου εἶναι ἐπίσης προϊόν τῆς συνεχοῦς προσπάθειας τῶν εὐσεβεστάτων ἀνιδιώτελων ἱερέων μας τῶν ἐντιμοτάτων ἐπιτρόπων μας καὶ πρὸ πάντων ἀποτέλεσμα τῆς συγκινητικῆς συμπαραστάσεως πρὸς τὸ Θεάρεστον ἔργον τῆς Διοικήσεως τῶν ἀπλῶν ἀνωνύμων εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Προσεχῶς θέλομεν ἐνημερώσει λεπτομερέστερον τοῆς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα διεμόρφωσαν τὰ λίαν ἱκανοποιητικὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα.

Ἑυπλήρωσις Στοιχειώδους Ὑποχρεώσεως

Ἡ μετονομασία τῶν Ὀρφανοτροφείων

Μετ' ἀπεριγράπτου συγκινήσεως παρηκολούθησα ταξιδεύων εἰς ἓνα διαμέρισμα τῆς ἀμαξοστοιχίας Θεσσαλονίκης - Ἀθηνῶν διάλογον μεταξύ μιᾶς μαυροφορεμένης κυρίας καὶ ἐνὸς ζωηροτάτου παιδὸς ὅστις ἐφοῖτα εἰς ἓνα ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ καὶ μετέβαιναν, ἐπ' ἀδείας, εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του.

Ὁμολογῶ ὁ πόνος τοῦ μικροῦ παιδὸς - ἀπεικονιζόμενος εἰς τὴν μορφήν του - ἦτο μεγάλος καὶ ἡ ἀπάντησις αὐτοῦ πολὺ δύσκολος ὅταν ἠρωτήθη ἀπὸ τὴν συνταξειδιότηδά μας κυρίαν.

Εἰς ποῖον σχολεῖον πηγαίνεις παιδί μου; Ὁ μικρὸς μόλις κατῴρθωσε νὰ προφέρῃ τὴν λέξιν ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ... ἐπλημύρῃσαν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀπὸ δάκρυα ὁπότε ἡ πενθοῦσα κυρία, λόγῳ θανάτου τῆς θυγατρὸς της,, αἰσθανθεῖσα τὸν πόνον τοῦ μικροῦ παιδὸς ἥλλαξε συζήτησιν, δὲν ἔλειψε ὅμως νὰ ἐρωτήσῃ τὸν παρακολουθήσαντα, τὸν προαναφερθέντα διάλογον, ἀξιωματοῦχον κύριον «κατ' ἰδίαν θεθαίως» δὲν εἶναι ἄραγε κύριε ἐπιβεβλημένη καὶ Χριστιανικὴ ἡ μετονομασία τῶν ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΩΝ εἰς Δημόσιον Οἰκοτροφεῖον, Πατριωτικὸν Ἰδρυμα, ὡς συμβαίνει ἄλλως τε καὶ μὲ ἄλλους Ὀργανισμοὺς οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀπὸ τοὺς Ἰδρυτὰς καὶ τοὺς

Δωρητὰς ἐν γένει δὲ τοὺς διατηροῦντας τὰ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΑ...

Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον, Ριζάρειος Σχολή, Παπαστράτειον, Σηκιαρίδειον κ.λ.π.

Ἀσφαλῶς ναὶ καὶ ἀνεξόδως, μάλιστα ἀπάντησεν ὁ ἀξιωματοῦχος κύριος.

Τούτων οὕτως ἐχόντως παρακαλοῦνται οἱ ἀρμόδιοι ὅπως ἐξετάζοντες ἀποφασίσουν, καθηκόντως, τὸ ταχύτερον δυνατόν διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς Θεαρέστου ταύτης πράξεως μὲ τὴν πεποίθησιν θεθαίως, ὅτι ἐνισχύοντες τὰ θύματα τῆς ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ ἐνισχύουν αὐτὴν ταύτην τὴν κοινωνίαν μας καὶ ὅλοι μας θὰ εὐγνωμονοῦμε αὐτοὺς διότι τὰ ὀρφανὰ παύοντα νὰ ἔχουν μειοεκτικὴν θέσιν, θὰ φοιτοῦν ὅπως καὶ τὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων σχολῶν - Ἰδιωτικῶν καὶ Δημοσίου - ἀπροσκόπτως ἀποφοιτῶντα δὲ, σὺν ΘΕΩ, μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια διὰ τὴν φιλοξενίαν των, ἐν τῷ προσκαίρῳ καὶ μεταίφ τούτῳ Κόσμῳ τῶν ποικίλων δοκιμασιῶν καὶ θλίψεων θὰ εἶναι ὑπόδειγμα ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ, ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ὁπότε θὰ προσφέρουν εἰς τὴν ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ καὶ τὸ ΕΘΝΟΣ τὸ κατὰ δύναμιν εὐχαρίστως καὶ ἀνυπολογίστως.

Μήτηρ τοῦ Ἀδύτου Ἡλίου αἰτήσις πρεσβείας Σου

Σοφία Πουλαντζαυίδου

Πένθιμα και λυπητερά κτύπησε ή καμπάνα των Αγίων Θεοδώρων Νέας Σμύρνης, το πρωινό της 17ης Ιουλίου 1978!

Καλούσε στο κατανυκτικό έκκλησάκι παιδιά, έγγονια, σίκογεν. φίλους ν' άποχαιρετήσουν μία ταξειδιώπισσα, που έφευγε για την πολυπόθητη πατρίδα των Ούρανών νά προσευχηθούν στο Θεό της Άγάπης νά συγχωρήσει «πάντα τά έν γνώσει και έν άγνοία πταίσματα» μιās εύλογημένης και ώραιας ψυχής, που φτερούγιζε προς τά άγαπητά και έπιπόθητα σκηνώματα του παραδείσου νά δώσουν με σεβασμό και δάκρυα, τόν «τελευταίον άσπασμόν» στην άλησμόνητη Σοφία Ι. Πουλατζακίδου.

Η ΣΟΦΙΑ Πουλατζακίδου γεννήθηκε, πριν από 85 χρόνια, παντρεύτηκε στο Βατούμ της Ρωσίας και άνήκε στον άθάνατο Ποντιακό Έλληνισμό. Ζούσε έ-

κει εύτυχισμένα και πλούσια, σωστή άρχόντισσα και κυρά, με τόν σύζυγό της τόν Γιάννη και τά παιδιά της!

Μά όταν ξέσπασε στα μέρη εκείνα ή πόρα του Μπολσεβικισμού, τότε ή Σοφία με τόν σύζυγό της, άποφασίσανε νά θυσιάσουνε την ύλική τους εδμερία, την ήσυχία τους και νά έλθουνε στην Έλλάδα. Τους ήτανε αδύνατο νά ζήσουν χωρίς Όρθοδοξία και Έθνική συνείδησι. Δέν καταφύγανε σάν πρόσφυγες ήλθανε προσκυνητάι των Ιερών και των όσιων της άθάνατης Ρωμιοσύνης.

Μ' ΑΥΤΑ τά ιδανικά, την Όρθοδοξία και την Έλλάδα γαλούχησε έδω στην Έλλάδα ή αείμνηστη κυρία Σοφία τά τέσσαρα παιδιά της τόν Γιώργα, τόν Παναγιώτη, την Έρμιόνη και τη Σουμέλα και στάθηκε αδάμαστος καπετάνιος όταν έμεινε μονάχη, μετά τόν θάνατο του συζύγου της.

Μιάς τέτοιας ψυχής, με θαθεία την Όρθοδοξία χαραγμένη στη καρδιά της, πλουτισμένη με την χριστιανική άγάπη, έλληνόθρεφτη, που έζησε με άγιότητα βίου, σίγουρα ή θέσις της είναι «έν σκηναίς δικαίων», «έν χώρα ζώντων», «όπου έπισκοφεί το φώς της χάριτος». Για μία τέτοια ψυχή δέν της πρέπουν δάκρυα έφυγάπ' τόν κόσμο αυτόν νικήτρια!

Πενθοΰμε όμως «ήμεις οί ζώντες και περιλυπόμενοι» γιατί, όταν φεύγουν από κοντά μας τέτοιες ούρανοστολίστες ψυχές, άραιώνεται επικίνδυνα ή φάλαγγα των εύσεβών Έλληνίδων, που σταθήκανε ριζομάνες της φυλής μας.

«Ούτως όμως έδοξε τῷ Κυρίῳ». Η ζωή της άς κατευθύνη τη ζωή μας, σάν φωτεινό παράδειγμα, στο δρόμο του χρέους.

Καλή σου στράτα, κυρία Σοφία, στο θριαμβικό ταξίδι των Ούρανών. Οί Άγγελοι και οί Άγιοι άς σε συνοδεύουν, μέχρι του «φοβερού βήματος του Δικαίου κοριτοΰ» και εκεί ή φλογερή σου πίστις και ή δροσοδόλος Άγάπη σου, θά σταλούν Άπολογηταί των άγώνων σου, για νά δεχθῇ άπ' τά χέρια του άγιοθέτου Θεού «τόν της δικαιοσύνης στέφανον».

Δ. Μ.

Ό Ιερέδς Νικ. Παλασταϊκούδης και τό Κατηχητικόν Σχολείον του Ιεροΰ Ναοΰ Εϋαγγελισμοΰ Θεοτόκου Πυρί — Θηβών

τόν Παντοδύναμον και Φιλάνθρωπον Υιόν Σου όπως φωτίζη, εύλογεί και ένδυναμώνη Άρχοντας και Άρχομένους εις την έκπλήρωσιν του Θελήματος ΑΥΤΟΥ του εξασφαλίζοντος κάθε έπίγεια «πρόσκαιρα και μάταια» και τά Έπουράνια «Αίώνια και Άνεκμήμητα άγαθά».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΑΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Μιθριδάτου 35Α Τ. 504 Άθήνας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Η καδ' ήμās Ιερά Σύνοδος, καθ'ήκοντος και προς άρσιν τυχόν παρερμηνειών, δηλοποιεί διά της παρούσης ότι, ούδέν δημοσίευμα δεσμεύει ταύτην ή άπηχεί τας άπόψεις αυτής, έφ' όσον δέν εύτυχε τούτο, πρό πάσης κυκλοφορίας, της σχετικής έγκρίσεως και εύλογίας έγγράφως ή δέν έδη μοσιεύσθῃ έν μέρει ή έν όλω εις τό Έπίσημον Όργανον του Ιεροΰ ήμών Άγώνος, την «Φωνή της Όρθοδοξίας».

Κρίσεις επί τῶν διαλόγων

ΠΟΙΟΣ ΤΟΛΜΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΝ ΓΥΝΑΙΚΟΣ - ΙΕΡΕΩΣ

Ἡ Μαρτυρική Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος σέ πολλές διακηρύξεις Της, ὡμολόγησεν καί διετράνωσεν τήν ἀπόλυτη ἀφοσίωσιν Της στά παραδεδομένα τῆς Ἀγιοπάτης μας Ὁρθοδοξίας καί ὁ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ τῆς ἐμμονῆς Της στό Πάτριον Ἰουλιανόν Ἐορτολόγιον εἶναι τὸ ὅτι γνωρίζει, ἡ καὶ κατ' ἐλάχιστον ἀπομάκρυνσις ἐξ' αὐτοῦ, θά δημιουργῇ συνεχεῖς πτώσεις καί ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ Ἱδεώδους τοῦ ἀμιάντου καί καθαροῦ Χριστιανισμοῦ καί, δὲν διεψεύσθηκε! Διότι, ἐκτὸς τῶν καθημερινῶν καταπληκτικῶν καί ἀποκαρδιωτικῶν νεωτεριστικῶν τάσεων τῶν ἀποσχισθέντων τοῦ σώματος τῆς Ὁρθοδοξίας, πρόσφατα εἶχαμε καί τὴν πρωτάκουστον γιὰ τὸν αἰῶνα μας πληροφορίαν ὅτι λόγω τῆς λειψανδρίας τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, χρειάζεται καί ἡ βοήθεια τῆς γυναικὸς γιὰ τὴν ἐπ' ἀνδρῶσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καί τὴν πλήρωσιν τῶν πολλῶν ἐφημεριακῶν κενῶν.

Καί ὁ μὲν Προτεσταντικὸς ἐξωφρενισμὸς ποῦ εἰσήγαγεν τίς κιθάρες τὰ μαντολίνα (τὰ μπουζούκια ἀπομένουν) στὴν Ἐκκλησία του, τώρα θέλει καί γυναῖκες νὰ μποῦν καί τολμᾷ νὰ λέγῃ πῶς ἡ Ἁγία Γραφή δὲν ἐμποδίζει!!!! (ἄκουσον, ἄκουσον γυνῶσιν Γραφῆς) τὴν χειροτονίαν γυναικῶν, καί πάντα ταῦτα ἀκούσθηκαν ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς παλαιφάτου καί ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, ὅπου ἐπὶ αἰῶνας ἐμόνασαν κάποτε, πατέρες καί Ὅσοι καί Ἄγιοι καί ὅπου διατηρεῖται τὸ «ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΗΟ» τῆς Τουρκοκρατίας καί μέσα στὸ ὅποιον κράτησε ἀσθεστή ἡ φλόγα ἡ Ἱερὴ τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Καί τώρα, ἐμολύνθη ὁ ἱερός χώρος ἀπὸ τὰ θλάσματα τῶν Προτεσταντῶν λόγια καί τίς ἀνιερές προτάσεις τῶν νὰ χειροτονηθοῦν Παπάδες - γυναῖκες. Εὐτυχῶς, ποῦ παρά τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Οἰκομενισμοῦ τοῦ ὀλεθρίου καί διαβρωτικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας - οἱ, κρατοῦντες τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας ἡρνήθησαν μιά τέτοια συζήτησιν καί παρέκκλιναν ἀπὸ τὴν ἀρχαιοπαράδοτον γραμμὴν. Γιατί ποῖος ἀπλῶς γνώστης τῆς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν γνωρίζει ὅτι ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν μεγάλην τιμὴν, σεβασμὸν υἱκὸν καί ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Ἀειπάρθενον Μητέρα τοῦ Κυρίου μας τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καί τοὺς ἀπονεμαμένους τίτλους στὶς γυναῖκες ἡρωίδες τοῦ Χριστιανισμοῦ (Μεγαλομάρτυς, Ἰσαπόστολος, Ὅσιοπαρθενομάρτυς κ.λ.π.) ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας, ὁ Γλυκὺς Θεάνθρωπος, ἀλλὰ καί μετ' ἐπειτα οἱ Ἀπόστολοί Του, ΔΕΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΑΝ ΣΕ ΚΑΜΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ. Ἐπομένως οἱ Προτεστάνται παραποιῶντες τὰ πάντα διαστρεβλώνουν καί τὴν Ἀλήθεια τῆς

Ἁγίας Γραφῆς καί μάλιστα τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων ὅπου μόνον αἱ Μυροφόροι ἀναφέρονται σ' αὐτὰ ποὺ διακονοῦσαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς τὸν Κύριον.

Ἐπειτα, ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία μας κατεδίκασεν ἐν καιρῷ ὅλες ἐκείνες τίς αἱρέσεις (Γνωστικῶν, Μοντανιστῶν κ.λ.π.) ποὺ προσεπάθησαν νὰ ἐπιβάλλουν πρὸς στιγμὴν, ἱερεῖς - γυναῖκες... Ἀλλὰ τί μποροῦσεν νὰ περιμένῃ κανεὶς ἀπὸ τὸν παράφροναν Προτεσταντισμὸν ὅταν πρόσφατα στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καίμπριτζ καί τῆς Ὁξφόρδης ἐδημιούργησαν μίαν νέαν Θεολογίαν χωρὶς καί ἔξω ἀπὸ τὴν σεπτὴν προσωπικότητα τοῦ Θεανθρώπου, καί μίαν Χριστιανικὴν Κοινωνιολογίαν χωρὶς τὴν ὑπαρξίν Θεοῦ;

Πῶς μπορεῖ νὰ σταθῇ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Καθαροῦ καί Ἀνοθεύτου Χριστιανισμοῦ χωρὶς τὸν δι' ἡμᾶς Παθόντα καί Ἀναστάντα Ἰησοῦν Χριστόν; Γι' αὐτὸ κουράγιο καί δύναμιν Κυρίου, Ἀδελφοί, Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι! Αὐτὰ ὅλα, ἅς μᾶς κάμουν, ἐὰν ἀληθινὰ ποῦ πῆραμε, νὰ εἴμεθα ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΚΑΙ ΑΚΟΙΜΗΤΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΑΛΕΩΝ, διότι «Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί». «Ἄς προσέξωμεν καί ἅς ἀγρυπνοῦμε, διότι μεγάλη καί φοβερὴ ἡ εὐθύνη μας.

Ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ τῶν ἡγετῶν

Πολλές φορές ἀκοῦμε νὰ λένε, προκειμένου γιὰ τὴν πράξιν ἑνὸς ἡγέτου, ὅτι αὐτὸ εἶναι ἰδιωτικὴ του ὑπόθεσις. Τοῦτο εἶναι πολὺ μεγάλη πλάνη. Δὲν ἀποτελεῖ ἰδιωτικὴ ὑπόθεσις ἡ ζωὴ τῶν ἡγετῶν Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν καί δὴ Ἐκκλησιαστικῶν, γιατί αὐτοὶ μὲ ὅλη τὴ ζωὴ τους ἰδιωτικὴ καί δημοσία, φωτίζουν ὁδηγοῦν καί παραδειγματίζουν τὸν λαόν. Θὰ ἀναφέρουμε ἕνα παράδειγμα ἑνὸς Ρωμαίου ἀρχόντος. Κάποτε ἕνας τεχνίτης παρουσιάστηκε στὸν ἀρχόντα αὐτὸν καί τοῦ εἶπε «πόσα χρήματα θὰ μοῦ δώσης γιὰ νὰ διαρρυθμίσω τὸ σπίτι σου ἔτσι, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται καθόλου τὸ ἐσωτερικόν του;» Καί ὁ Ρωμαῖος ἀρχὼν ἔδωκε τὴν ἀπάντησιν μὲ μιά δική του ἐρώτησι... «Πόσα χρήματα θέλεις νὰ σοῦ δώσω, γιὰ νὰ διαρρυθμίσῃς τὸ σπίτι μου ἔτσι, ὥστε νὰ φαίνεται καί ἡ παραμικροτέρα ἐνέργεια μου μέσα σ' αὐτό; γιατί, συνέχισε, θέλω ὁ λαός μου νὰ θλέπῃ, τί κάνω μέσα στὸ σπίτι μου» ἕνα δὲ Ἑλληνικὸ ἀπόφθεγμα τονίζει «φιλεῖ τὸν ἀρχόμενον ἐξομοιοῦσθαι τοῖς ἀρχουσι».

Θ.Μ.

Γεγονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλούμεν τοὺς προεστώτας τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἰσυχαστηρίων, τοὺς ἐφημερίους καὶ ἐκκλησιαστικά συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰς Διοικήσεις τῶν Θρησκευτικῶν κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ὅπως μᾶς γνωρίσουν τὸ ταχύτερον καὶ οὐχὶ ἀργότερον τῆς 1) 14.9.78 τηλεφωνικῶς ἢ ἐγγράφως πᾶσαν ἐπιβαλλομένην διόρθωσιν, ἀφαίρεσιν ἢ πρόσθεσιν στοιχείων πρὸς πλήρη ἐνημέρωσιν τῶν πρὸς ἐκτύπωσιν Ἡμερολογίων τσέπης τοῦ ἔτους 1979 ἐκ τυχόν ὑπαρχόντων λαθῶν ἢ παραλείψεων μερικῶς ἢ ὁλικῶς σχετικῶς μὲ ἀριθμοὺς τηλεφώνων, ἀκριβεῖς Διευθύνσεις, μέσα μεταβάσεως ἢ πᾶν ἕτερον χρήσιμον στοιχεῖον.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Συντάξεως

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν πιστῶν, ὅτι ὁ καθαιριθεὶς ὑπὸ τοῦ Παναγίου Τάφου Ἱερομόναχος Χειρουθίμ (νῦν Χρήστος Χατζηγιωαννίδης ἐκ Θεο)νίκης, δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν.

Ἐντολῇ τοῦ Μακαριωτάτου

Ὁ Γραμματεὺς

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΣΙΡΜΠΑΣ

Ἀρχιμανδρίτης

Ο ΚΑΛΟΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ

Τὸ ποίμνιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Δάφνης, ἐκ τῶν πρώτων ἔσπευσε εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, καὶ προσέφερεν βοήθειαν εἰς τοὺς Σεισμοπλήκτους τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ ἀκούραστος ἐφημέριος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Δάφνης Π' Κωνσταντῖνος (ρακοσυλλέκτης), διενεργήσας ἔρανον εἰς τὴν ἐνορίαν του συνέλεξε Δρχ. 57.000, διὰ τῶν ὁποίων ἠγόρασε κυτία γάλατα καὶ ζάχαριν τὰ ὅποια ὁ ἴδιος μετέφερε εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ διένειμε εἰς 87 σεισμοπλήκτους οἰκογενείας, εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Μέγας Ἀλέξανδρος, καὶ εἰς μίαν κατασκήνωσιν τοῦ Δήμου Καλαμαριάς. Ἐνα εἶχε ἀξίζει εἰς τὸν ἐφημέριον καὶ τὸ ποίμνιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Δάφνης.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

1) Τὴν 20ην Ἰουλίου ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Προφῆτου Ἡλιοῦ μεγαλοπρεπῶς ἐορτάσθη ἡ ἐορτὴ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Προφῆτου Ἡλιοῦ παραρτήματος Γ.Ο.Χ. Βερδικούσης Ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου συμπαραστατομένου ὑπὸ τῶν Πανοσ. Ἀρχιμ. Διονυ-

σίου Καλογήρου Δ)ντῆ Ὁρφανοτροφείου ΑΓΙΑ ΤΡΙΛΑΣ. Ἀρχιμ. Ἀθανασίου Ποσάλας, Ἱερομ. Δημητρίου Δοκύλα Ἱερέως Ἀθανασίου Τσιότρα.

2) Τὴν 26ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς μεγαλοπρεπῶς ἐορτάσθη ἡ ἐορτὴ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Παρασκευῆς Παραρτήματος Ἀμπελώνας Λαρίσης Ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου Ποσάλας.

Δ Ω Ρ Ε Α

Ὁ ἐν Δράμα Πρωθιερεὺς Μιχαὴλ Ν. Σαββόπουλος προσέφερεν ὑπὲρ τῶν Γενικῶν σκοπῶν τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος δραχμὰς χιλίας, ἀντὶ στεφάνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἐν Παρίσση θανούσης Θεοδώρας Εὐθυμίου Τριανταφύλλου.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΔΡΑΜΑ ΙΟΥΛΙΟΣ 1978.- Κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς 10ης Ἰουλίου ἐ.ἔ. μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἀνεγνώσθη καὶ ἐξηγήθει ἡ τελευταία Ἐγκλικία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῶν Σεισμοπαθῶν Θεο)νίκης. Ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρώτρυνε τὸ εὐλαβὲς Ἐκκλησίασμά του τὸ ὁποῖον εἶναι πάντα πρόθυμον εἰς ἔργα Χριστιανικῆς Εὐπειθείας, ὅπως συντρέξῃ τοὺς δεινοπαθήσαντας ἀδελφοὺς Θεο)κέις διότι αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ Χριστιανικὴ μας φιλάδελφος ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον μας.

Εἰς τὸ τέλος γενομένης διασκοφορίας συνεκεντρώθη τὸ πασὸν τῶν πέντε χιλ. δρχ. ὅπερ τὴν ἐπομένην ἐστάλη κατὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἐγκυκλίου.

ΠΡΩΘΙΕΡΕΥΣ

ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶντα, τὰς δοσοληψίας ταύτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους διαχειριστὰς χρηματικῶν καὶ Τραπεζῶν ἢτοι ὑπόλοιπα Δ)σμοῦ κτλ. ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον — Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριώλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κἀνιγγας 32, τηλ. 3628.280.

Ἐκ τῶν Γραφείων